

Jerzy Gołubkow

Czeladź Wielka, pow. Góra. Stanowisko A i B

Informator Archeologiczny : badania 6, 59

1972

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Na uwagę zasługuje jedynie obiekt nr 710. Jest to palenisko w kształcie trapezowate o wymiarach 150 x 100 cm, i charakterze podobnym do palenisk odkrytych na tym stanowisku w 1971 r. Nowością jest natomiast stwierdzenie istnienia w nich śladów konstrukcji drewnianej i kamiennej oraz wystąpienie stosunkowo dużej ilości skorup i spalonych kości, co potwierdzałoby dotychczasową interpretację tych obiektów jako pozostałości stosu. Dokładniejsze zbadanie materiału ceramicznego pozwoli na ustalenie ich chronologii.

CZEKANÓW, pow. Sokołów Podlaski

patrz wczesne średniowiecze

CZELADŹ WIELKA, pow. Góra
Stanowisko A i B

Muzeum Archeologiczne
we Wrocławiu

Badania prowadził mgr Jerzy Gołubkow.
Finansowało Muzeum Archeologiczne we
Wrocławiu. Pierwszy sezon badań. Osada
kultury łużyckiej i cmentarzisko wczesno-
średniowieczne.

Stanowisko A

Stanowisko położone jest na rozległym wzniesieniu w odległości około 260 m na północ od drogi z Czeladzi Wielkiej do Kowalewa i 300 m na południe od starego koryta rzeki Barycz, około 350 m na wschód od zabudowań wsi Czeladź Wielka i jest niszczone orką.

W warstwie ornej występują liczne skorupy kultury łużyckiej i mniej licznie skorupy z okresu lateńskiego. W trakcie badań wyeksplorowano 20 jam, których przeważnie owalne zarysy wystąpiły już na głębokości 20-35 cm. Większość tych jam jest rozorzana. Jedno z lepiej zachowanych palenisk było wylepione gliną i obstawione kamieniami. Wstępna analiza pozyskanej ceramiki pozwala datować większość obiektów na V okres epoki brązu.

Odkryto też 5 wczesnośredniowiecznych grobów szkieletowych ułożonych w 2 wyraźne rzędy. Szkielety wystąpiły na głębokości 25 - 30 cm i były bardzo źle zachowane. Jeden z grobów posiadał obstawę kamienną a 3 groby wyposażone były w osadki i żelazne noże.

Stanowisko B

Położone na wzgórzu około 200 m na wschód od stanowiska A. Prowadzone tu badania miały charakter zwiadowczy. W wytyczonym sondażu odkryto 5 jam. Wystąpiły one na dość znacznej głębokości. Jedną z jam można uznać za jamę wędzarską, inne pełniły funkcję wgłębionych palenisk i jam odpadkowych. Analiza zabytków - głównie ceramiki - pozwala wiązać odkryte obiekty z kulturą łużycką i datować je na V okres epoki brązu.